

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Cap. 19. Propositio decima nona ex dictis declaratur, & elucidatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

ex communi doctrina ostendimus, & ideo de veritate huius propositionis quoad hanc primam partem dubitari non potest.

Deinde in 2. parte eiusdem propositionis asserit Mysticus noster Doctor debere animam, quæ hac sublimi contemplatione transformationeque potiri debet, esse vacuum à cæteris omnibus, non quidem quoad operationes discursivas intellectus, & rerum imagines, aliaque huiusmodi, nam de hac vacuitate, & denudatione non in hac, sed in alijs propositionibus agit, nosque eius doctrinam explicantes egimus etiam latè supra c. 2. 3. & 4. sed modo inquit debere esse vacuum ab omnibus affectionibus, desiderijs, & amore rerum creatarum eo modo, quo supra in 2. parte elucidationis cap. 1. 12. & 14. latè demonstraui. Vnde nihil modo pro elucidatione huius propositionis quoad hanc partem addendum superest.

In tertia vero parte asserit debere animam esse resignatam in Deum, denudatam, & annihilatam: cuius doctrinæ quoad resignationem veritas adeo certa est, ut iuxta sanam Theologiam de ea nequeat dubitari: quo ad denudationem vero, & annihilationem constat legitimus eius sensus ex dictis supra in prima huius elucidationis parte, cap. 3. & 4. specialiter vero §. octauo, cap. quarto, vbi locutiones has fusè explicauimus.

Quod autem asserit Mysticus noster doctor, scilicet posse Deum facere, quidquid sibi placuerit in anima resignata, denudata, & annihilata, nequaquam denotat non posse Deum si voluerit idem operari in alijs animabus non ita perfectis; sed sensus est prædictam resignationem, & denudationem esse optimam dispositionem ad hoc, ut Deus in illa hæc sublimia operetur, sine qua dispositione, ut in plurimum ea operari non solet, & ideo longè melius esse ad hæc à Deo obtinenda prædictam resignationem, & denudationem habere, quam carere illa, de cuius doctrinæ veritate, nec leuiter dubitari potest.

C A P V T XIX.

Propositio decimanona, ex dictis declaratur, & elucidatur.

Propositio decimanona habetur in libro qui inscribitur, *Flamma amoris viua*, Can. 3. §. 4. vbi loquens de impedimentis, quibus anima ab hac perfecta vnione retardari potest, asserit primum impedimentum esse spiritualement Magistram, de quo sic subiungit.

Non mediocriter necessarium est anima proficere & non retrocedere cupienti, considerare cuius se manibus credat: pro itinere porro isto saltem pro sublimioribus eius rebus, imo etiam pro mediocribus, vix ductorem aliquem perfectum, secundum omnes quæ ad officium istud requiruntur partes, reperiet.

Doctrina huius propositionis verissima est, in qua nequaquam Mysticus noster Doctor, vel leuiter insinuat errorem hæreticorum, qui Illuminati dicuntur, asserentiū

bb

nul-

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica
NVI
128

nullos alios reperiri idoneos spirituales Magistros præter ipsos, vel eos quos ipsi affi-
gnabant, quos in suis erroribus, ac turpitudinibus, cum ipsis consentire sciebant, hinc
inquam errorem nequaquam, vel leuiter Mysticus noster Doctor inuauat, imo po-
rius grauitèr condemnat eos, qui taliter spirituali magisterio animarum abutuntur,
vt nunquam eas à sua disciplina exire, aliosque spirituales Magistros quaerere permit-
tant, vt videre est lib. citato, *Flamma amoris viua*, citato Cantic. 3. §. 12. Vnde sentus huius
propositionis nullus est alius, nisi ille quem supra in prima par. huius elucidationis
cap. 5. à num. 11. & cap. 7. per totum latè explicuimus, vbi fusè ostendimus ex com-
muni Sanctorum Patrum, & Theologorum doctrina, quanta sit inopia spiritualium
Magistorum, qui munus hoc perfectè possint exercere propter scientiam non me-
diocrem, tam scholasticam, quàm mysticam, intusque experientiam, quæ ad hoc
requiritur, vbi id videri debet. Ibidemque specialiter vero citato cap. 7. §. 4. quoniam
pactò Theologia Mystica per scholasticam examinari, & iudicari debeat, ostendi-
mus, quod nullatenus in hac propositione Magister noster Doctor negat.

CAPVT XX.

*Elucidatur vigesima propositio, & Sancto-
rum Patrum testimonijs corro-
boratur.*

6. **P**ergamus tandem ad elucidandam vigesimam propositionem, quam habet
Mysticus noster Doctor in lib. 1. *Ascensus Montis Carmeli* cap. 9. vbi alicui
quemlibet appetitum inordinatum, & si mortalis culpa non sit, coinquinate ani-
mam, & eam maculare, quod in fine eiusdem capituli etiam de imperfectionibus, quæ
nec mortalis, nec venialis culpa sunt, asserit sic concludens. *Id solum ad præsentem institutionem
affirmo, quemlibet minutissima etiam imperfectionis appetitum obscurare, ac perfectam animæ cum
Deo vnionem impedire.*

Doctrina huius propositionis eiusque locutio est communis apud Sanctos Pa-
tres, & Doctores præsertim Mysticos, qui sæpè asserant, quidquid potest aliquo mo-
do perfectam contemplationem, & vnionem cum Deo impedire, & si nec mortalis,
nec venialis culpa sit, esse maculam, quæ purgatione indiget, eo quod animam aliquo
modo coinquinat.

2. Hac enim ratione Albertus Magnus lib. de adherendo Deo, purificationem ima-
ginum, & phantasmatum (in quibus nulla culpa reperitur) tanquam necessariam ad
hanc vnionem statuit, & ideo cap. 4. de eis sic loquitur: *Qua tamen, & si nonnunquam
leuia, & tanquam nulla videantur peccata, tamen magna sunt impedimenta huius sancti exer-
citiij, & operis, & ideo etiam si vtilia, & necessaria visa fuerint, siue magna, siue parua,
vel noxia, & perniosa, illico sunt reijcienda.* Et cap. 5. sequenti sic subiungit. *Qua propter sim-
pissime nudare, & purificare à phantasmatibus, &c.* Et cap. 8. sic iterum de hoc loquitur
Oportet